

ฝันถึง

จริง

เที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก

นิตยสารติดรถ ลูกผู้ดีควรพิจารณา

สะเล..เฮฮา..ไปกับ..สองคู่หูขวางนรก

พี่มาเจออะคั่นงาม อะคั่นงาม..มาเที่ยวดาวคะหน่อง...

พี่มาเจออะคังงาม อะคังงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

"พี่มาเจออะคังงามอะ คังงาม มาเที่ยวดาวคะนอง"

"นับว่าเป็นบุญของน้อง ที่ชายเรือ มาซื้อข้าวกิน"

เสือเหนียวร้องเพลงให้เสือต้องฟัง

"ชายเรือเอ๋ยไร เพลงหนุ่มนาข้าวสาวนาเกลือ

มึงเล่นซะเพลงเค้าเสียหมด" เสือต้องสายหน้าแทน

เสือเหนียว ที่ร้องเพลง หนุ่มนาข้าวสาวนาเกลือ

เพลงลูกทุ่งดังเมื่อสมัยกว่า 40 ปีมาแล้ว แล้วแปลง

เนื้อร้อง

"บางทีกู ก็เพลี่ยกะมึงนะ" เสือต้องออกอาการเพลี่ย

เสือเหนียว ที่นับวันจะเพี้ยนยิ่งขึ้น

"ดาวคะนอง" เสือเหนียว ตอบคำถามเสือต้อง

ว่าส่งพิมพ์หนังสือที่ไหน เลยร้องเพลงบอกสถานที่

แต่ร้องผิด

เสือเหนียวกับเสือต้อง อหังการสุดขีด ถึงขั้นลงทุน

ผลิตหนังสือ ตีนถีบเอง ไม่ง้อสำนักพิมพ์หน้าไหน

ทั้งนั้น

เนื่องจากอยากให้เกิดการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ภาษาคำพูด

และอารมณ์ที่ได้จากภาษานั้น เสมือนอยู่ใน

เหตุการณ์จริง แบบภาพยนตร์สามมิติ ประหนึ่งว่า

ผู้อ่าน ได้อยู่ในเหตุการณ์ และร่วมปั่นไปกับ

ชาวตีนถีบด้วย ถ้าลงสำนักพิมพ์จะต้องแก้ไขภาษา

ให้ดูผู้ดีผู้ดีแน่

"ส่งไปกี่เล่มวะ" เสือต้องถามจำนวนพิมพ์

"สองหมื่น" เสือเหนียวตอบ แต่ตาและมือสนใจ

กับการตั้งค่ามือถือ Samsung Duos 2 ซิม

เครื่องใหม่ หลังจาก เจ้าGalaxy mini คู่ใจ

พังไปแล้ว เพราะคุยกับเสือเอ เพชรฆาตร

แห่งทุ่งลาดพร้าว ที่คุยนานซะจน เครื่องพัง

"ค่าพิมพ์เท่าไรวะ" เสือต้องถามค่าพิมพ์เพราะจะร่วม

หุ้นด้วย

"สามแสน" เสือเหนียวตอบมือและตากำลังจดจ่อ

กับการลงโปรแกรม Line อยู่

"โห แพงจังวะ แล้วลดให้ป่าว" เสือต้องอุทาน

กับเงินสามแสน

"แค่สามแสน ร้องทำท่าไร แคาลดให้ไวยัย

5555" เสือเหนียวตอบใบหน้าอมยิ้ม แหงนมองฟ้า

แบบคนที่ได้รับ ความเมตตาจากผู้ใหญ่

"เหลือ สามพันบาท" เสือเหนียวตอบมองหน้าเสือต้อง

อย่างจริงจัง

"ลดเยอะจังวะ." เสือต้องอุทานทำหน้าที่ไม่เชื่อ

"ถูระดับไหนแล้ว แล้วเค้ายังลดหนังสือให้เราด้วย

เหลือ 20 เล่ม" เสือเหนียวหัวเราะ

"ถูกกว่าแล้ว" เสือต้องอุยไใส่

"ตกลงพิมพ์ 20 เล่ม ราคา 3 พัน" เสือต้องทวน

"เออ พิมพ์ไรมากมาย ชายได้ป่าวยังไม่รู้"

เสือเหนียวตอบแต่ลงโปรแกรม Face Book มือถืออยู่

"แล้วทำไมต้องไปพิมพ์ถึงดาวคะนอง" เสือต้องกั๊งขา

ที่พิมพ์ไกล เพราะบ้านอยู่สายไหมชานเมืองกรุงเทพ

"ถูกกว่าที่อื่นวะ" เสือเหนียวตอบภูมิใจที่ได้ของถูก

"แล้วมึง คำนวนค่ารถ ค่าเดินทางไปเอาของรียัง"

เสือต้องย้ำว่าคิดค่าเดินทางไปเอาของและค่าดำเนินการรียัง

ที่ไปสั่งของไกลถึงดาวคะนอง

"คิดแล้วแต่กูอยากไปดาวคะนอง จะไปหาสาวนาเกลือ"

เสือเหนียวตอบอมยิ้ม สาวนาเกลือที่ดาวคะนอง

คงน่ารัก ไม่งั้นไ้หนุ่ม กาศสิน คงไม่ตามมาจับถึง

กรุงเทพ

"กูเพลี่ย แต่ละคำตอบมึงจริงจัง" เสือต้องสายหน้า

"นับวัน ยิ่งไปไกลขึ้น กูเริ่มเข้าไม่ถึง ความปรมัตถ์

แห่งจิตวิญญาณ และ จินตนาการ ที่ไร้ขอบเขตของมึง

ขึ้นเรื่อย ๆ" เสือต้องเริ่มปลงที่เพื่อนคู่หูขวางนรกเริ่ม

เพี้ยนหนัก

"พรงุ่นี้เจอกันหน้าโรงเรียน ฤทธิยะวรรณาลัย" เสือต้อง

กล่าวปิดประชุม ที่มีผู้ร่วมประชุมแค่ 2 คน

พี่มาเจออะคั้งงาม อะคั้งงาม..มาเที่ยวดาวคะหนอง...

เจ็ดโมงกว่าๆ เสือเหนียวควบ ดาฮอน บอร์ดวอร์ด
โครโม 4130 ของพีคิง ที่เสือนเหนียวหาให้จากร้าน
นายแซมแถวปทุมวัน มารอเสือด้องในบ้านพัก
ทหารอากาศ หน้าโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ถิ่นเก่า
เพื่อเปลี่ยนรถกัน

เสือด้องรีบปั่นตาเหล็กควบ KHS คาปูชิโน่ 7 เกียร์
ล้อ 18 นิ้ว โครโมทอเรย์โนลด์ 500 ของเสือนเหนียว
มาจอดเทียบ เพราะเกินเวลานัด

"โหลออกไปจากกองทัพอากาศตั้งหลายปี เปลี่ยนแปลง
ไปเยอะเลย สวยขึ้นเยอะ แล้วเป็นระเบียบขึ้นด้วย"
เสือนเหนียวบอกเสือด้อง โดยสายตาชื่นชมความงาม
ของถิ่นเก่า ที่เคยอาศัยอยู่มาเกือบ 25 ปี

"แต่กว่าสมัยตอนเราเริ่มวัยรุ่นดีกว่าจะมีที่ให้สูมหั่วเยอะ
เดี๋ยวนี้ไม่มีชอกหลีบให้หลบมุมเลย" เสือนเหนียว
คิดถึงอดีตในวัยรุ่น ที่เริ่มคะนอง ไปตามทีต่างๆ
ในเขตบ้านพักทหารอากาศ

และสูมหั่วตามบ้านเพื่อนๆ คอยหลบมุมทำกิจ
ของสงฆ์ เอ้ยทำกิจของวัยคะนองตามจุดลับต่างๆ
ที่ยากแก่การตรวจสอบ และเข้าถึง

ครั้งนึงเสือนเหนียวเคยโดนสารวัตรทหารอากาศจับ
ล็อกแขนเอามือไขว้หลัง ข้อหาดมยาดม
ที่หน้าช่องทางดวงมณี ทางเข้าบ้านพักทหารอากาศ
กับไอ้เกื้อเพื่อนรัก ที่ตอนนี้เป็นทหารอากาศ
ขาดเหล่าไม่ได้ ขาดรักก็ไม่ได้อีกนั่นแหละ

"เฮ้ยน้องส่งของไรกัน" สห.หนุ่มถามเสือนเหนียวขณะ
กำลังเดินกลับบ้าน ซึ่งอยู่หลังโรงเรียนฤทธิยะ
หวังเอาผลงาน

"ส่งไรครับ" เสือนเหนียวตกใจที่โดนค้นตัว ถามหน้าตา
ซี้อๆ บ้องแบ้ว อย่างคนไม่รู้เรื่อง

"แล้วเราส่งไรกันล่ะ ส่งของเหออ" สห.ยังถามต่ออีก

"ไม่ได้ส่งครับ ผมดมยาดม เพื่อนขอดม ผมก็แบ่ง
มันดม" เสือนเหนียวตอบซี้อๆ อีกครั้ง แต่โดนจับ
ล็อกแขน ค้นตัว

พี่มาเจออะคั่นงาม อะคั่นงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

ตอนวัยรุ่นอายุ 17 กว่าๆ เลือเหนือยสูง 170 แต่น้ำหนัก 47 กิโล ผอมมากจนเหมือนซี่ยา และสมัยนั้นวัยรุ่นแถวนั้นก็นิยมเล่นยากันด้วย เลือเหนือยเลือกทะเล่ิงคุยกับเพื่อนเกื้อ หน้าช่องทาง ดวงมณี ทางเข้าบ้านพักทหารอากาศ โดยเลือเหนือย ยืนในเขตบ้านพัก เพื่อนเกื้อยืนนอกเขต มีรั้วทหาร กันกลางระหว่างสองคน คุยกันไป ดมยาดมไป เพื่อนเกื้อก็ขอดมบ้าง เลือเหนือยก็ดมบ้าง ยืนดมกันไปยืนดมกันมา รอดรั้วทหาร เหมือนการ ส่งยาเสพติดเข้าบ้านพักทหารอากาศ จนเลือเหนือย เดินกลับบ้าน อีกไม่ถึง 500 เมตรแล้ว จึงโดน สห. ซีมอเตอร์ไซด์ มาตามจับ คั่นตัว

"ไม่มีวะ" สห. บอกกับเพื่อนที่มาคั่นตัวด้วยกัน

"อย่าให้กูจับได้นะ ว่ามึงส่งยากัน" สห. ขูเลือเหนือย หน้าตาเอาจริง

"พี่จะจับผมปะละ ก็ผมส่งยาจริงอะ" เลือเหนือยเริ่ม กวนตีน ว่าส่งยาจริงแต่เป็นยาดม เพราะโมโห ที่มาคั่นตัวได้ไง หน้าผิวพรรณก็ไม่ใช่ซี่ยา แค่มอมน เท่านั้น

"แต่ผมกลัวพี่จะโดนแม่ผมด่าอะดิ" เลือเหนือยเอ่ยถึงแม่ แต่ไม่บอกชื่อ เพราะถ้าโดนจับไปเมื่อไร คนที่ช่วย ไม่ใช่เลือเหนือยแน่ แต่เป็นสห. คู่หูเฉพาะกิจ ที่ไม่ขวางนรก แต่จะเจอนรกแน่ เพราะแม่เลือเหนือยโหด ด่าไม่ลืมโลก ถ้ารู้ว่าใครมายุ่งกะลูกตัวเอง แล้วยิ่งลูกตัวเองไม่ผิดด้วย

"เออ รีบกลับบ้านไปเลย" สห. โลกกลับบ้าน เพราะรู้ว่า ถ้าเล่นกับเมียทหารมีแต่เสีย ยิ่งทางที่เลือเหนือย เดินกลับบ้านเป็นเขตบ้านพักนายทหารทั้งนั้น จึงพอเดาเหตุการณ์ได้ว่า ถ้าจับเลือเหนือยไป ได้ไม่คุ้มเสียแน่

"แม่่งทำกุดีใจนี้กว่าจะได้ผลงาน จับซี่ยาซะแล้ว"

สห. คนที่คั่นตัวเลือเหนือย หันไปบอกเพื่อนคู่หูที่กำลัง สตาร์ทรถกลับ

"แหม นึกว่าแม่เราจะได้เพื่อนใหม่เหมือนกัน" เลือเหนือยคิดในใจ ถ้าโดนจับไปเข้ากองพัน ซ้อหายาเสพติด พี่สห. คู่หู นี้ ได้โดน แม่เลือเหนือยด่า จนจำชื่อตัวเองไม่ได้แน่ๆ แต่จะจำชื่อแม่เลือเหนือย ไปจนตาย

.....

ที่หน้าโรงเรียนฤทธิยะมัยม บรยากาศคึกคัก มีเด็ก ๆ มาสอบเข้าเรียนเยอะมาก

"เรียนไปทำไมวะ เรียนไปก็ไม่ได้เอามาใช้อะไร" เลือเหนือยเอ่ยลอย ๆ ถึงน้อง ๆ ที่มาสอบเข้าเรียนมัธยม

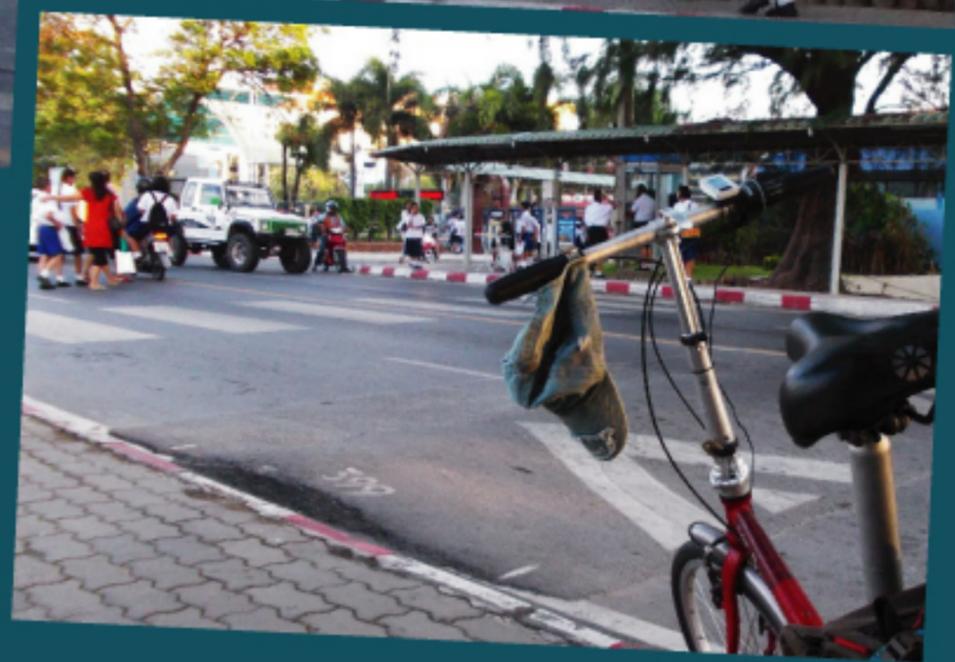
"อ้าวอาเฮียเหนือย ทำไมพูดหมาๆ อย่างนั้นล่ะครับ น้องเค้าก็อยากมี ที่เรียนดี ๆ เพื่อสอบแข่งขัน เข้าไปเรียนมหาลัย และทำงานดี ๆ ครับ" เลือต้องตอบ คำถามเลือเหนือยพร้อมส่ายหน้าที่เลือเหนือยเริ่ม มีความคิดแปลก ๆ เกี่ยวกับการเรียน

"ใครจะไปเหมือนคุณล่ะครับ ซี้เกียจเรียน นิสัยก็กวนตีน ขนาดฝึกงาน เจ้าของเค้ายังไม่ให้ฝึกเลย" เลือต้องเหลา ยาวถึงประวัติเก่าเลือเหนือย

เลือเหนือย แบดบอย ซึ่งเป็นเลิศทางด้าน การต่อต้านสังคมทุกประเภท พุดง่าย ๆ ว่า ขบถสังคม หรือ ใ้พวกขวางโลกก็ได้ เห็นใครไม่ตรงกับ ความคิดตัวเอง ก็แกว่งปากหาเสี้ยนไปเรื่อย ๆ บางทีก็เจอเสี้ยนเล็ก ๆ บางทีก็เจอเสี้ยนใหญ่ ๆ

เลือเหนือย แบดบอย เคยเป็นเด็กเรียนพอใช้ และแต่ก่อน เคยเรียนห้องเดียวกันกับเพื่อนคนนึง ซึ่งห้องเรียนที่เลือเหนือยเรียนนั้นส่วนมากจะมีเด็กหัวดี ทั้งนั้น บางคนก็สอบได้เป็น นักเรียนนายเรือ หรือสอบเข้าที่ ดี ๆ มหาวิทยาลัยดี ๆ ได้ ส่วนเพื่อนคนที่กล่าวถึงนี้ได้เป็นแพทย์ อยู่โรงพยาบาล เอกชนแห่งหนึ่ง (ที่รู้เพราะว่าทำงานที่เดียวกัน 555)

พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

ที่เสื่อเหนียวเรียนตคนั้นเพราะว่าใจเฝไปในทางอบายภูมิ เห็นเพื่อน ๆ เห็นความสนุกไม่ได้ เป็นต้องรีบวิ่งเข้าหา ก่อนเรื่องเรียน จึงทำให้เรียนตกระโหลก ๆ จนเข้ามหาวิทยาลัยได้ด้วยสภาพร่อแร่

"ใครว่ากูขี่เก็ยจ กูแค่ บรรลุถึงปรมาตธรรมแล้วเท่านั้น" เสื่อเหนียวค่านเสื่อตองที่หาว่าขี่เก็ยจเรียน

"ถ้ากูอ่านหนังสือกูกี้ทำได้ แต่กูขี่เก็ยจอ่าน สอบเข้าได้ด้วยการไม่อ่าน กูว่าเจ่งกว่าอีก555" เสื่อเหนียวยี้ ดอกมัน ใจต่อความคิดตัวเอง ที่สอบเข้าเรียนที่ไหนก้ไม่ได้

เสื่อเหนียวนี้กถึงความหลัง เคยลองตั้งใจอ่านหนังสือ สอบวิชาเน็ง สมัยเรียนมหาลัย ซึ่งเป็นวิชาเกี่ยวกับการจัดการ และเป็นวิชาเรียนรวม หลายคณะ ซึ่งก้มีคณะกรรมการจัดการเป็นเจ้าของวิชานั้น ร่วมเรียน ด้วย แต่เสื่อเหนียวกลับได้ท้อป คะแนนสูงมากกว่า เจ้าของวิชาเสี่ยอีก จึงได้รับรางวัล เป็นปากกา จากอาจารย์ผู้สอน ต่อหน้าคน เกือบร้อยคน ที่มาเรียนรวมหลายคณะ นาที้ที่ ได้รับรางวัล เสื่อเหนียวเกิดความสังเวชใจ

นี่ถ้ากูอ่านหนังสือสอบ กูกี้ได้คะแนนดีเทรอนเนีย มันมีแค่นี้เองเทรอน เสื่อเหนียวมองรางวัลปากกา ในมือที่ได้รับมาจากอาจารย์ผู้สอน ที่ท่านมอบให้ ด้วยความสุข ความยินดี ที่นักศึกษาของตัวเอง ตั้งใจเรียนได้คะแนนดี โดยหารู้ไม่ว่า เสื่อเหนียว คิดต่างจากอาจารย์ ไม่ได้ดีใจอะไรเลยและตั้งแต่ บัดนั้นมาเสื่อเหนียวก้หันหลังให้ก้บวงการศีกษา เลิก อ่านหนังสือสอบ คือ สอบได้ก้ได้ ตกก้ซ่อม จนจบออกมาด้วยเกรดเฉลี่ย 2.20 ซึ่งไม่สามารถ สอบเข้าหน่วยงานราชการไหนได้ ก้สมควร และสมน้ำหน้าก้กับ ความคิด อันอัปรีัย จัญไร วิปริต ผิดมนุษย์ ของเสื่อเหนียวจริง ๆ

พี่มาเจออะคั่นงาม อะคั่นงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

"เฮ้ย มึงเล่า เรื่อง คะแนน D ลบ ยกกำลังสาม ให้ผู้อ่านฟังดี" เสือต้องแทรกเสียงเข้ามาในความคิด ให้เสือเหนียวไขความลับ D ลบ ยกกำลังสาม เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้รับฟัง เพราะเสือต้องก็เป็นส่วนหนึ่งของ D ลบ ยกกำลังสาม ด้วย

นี่คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของวงการศึกษที่บ้านเรา โดยมีเสือเหนียว เป็นตัวเดินเรื่อง สมัยเรียนวิชาหนึ่ง เป็นวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ได้ให้เพนท์รูป ลงกระดาษต้นไม้ ตามความถนัด เสือเหนียวซึ่งไร้ความสามารถ เพราะเรียนสายมัธยมมา จึงให้เสือต้อง คู่หูขวางนรกซึ่งเรียน ไทยวิจิตรศิลป์ ได้ทำงานให้ (ใครๆก็ทำกัน เค้เรียกผู้ทำงานให้ว่า มือปืน บางทีก็ฟรี บางทีก็หลายร้อย แต่เสือต้องทำให้ฟรี) โดยใช้กระดาษขนาดกลาง สูงประมาณ 10 นิ้ว เส้นผ่านศูนย์กลางยาวประมาณ 6 นิ้ว ลงสีกราฟฟิก ขาวดำเป็นรูป 4 จตุรเทพ The Beatles จอนห์ เลนนอน, พอล แม็คคาร์ธนี, จอร์จ แฮร์ริสัน และ ริงโก้ สตาร์ วงดนตรี ร็อคแอนด์โรล ในดวงใจ เพื่อนๆ หลายคนอุทาน และชื่นชอบ เมื่อได้เห็น ผลงานกระดาษ เพนท์สี เป็นรูป The Beatles ในตำนาน โดยหารู้ไม่ว่ามือดีจากไทยวิฯ จัดให้ นานาที่นั่น เสือเหนียวมั่นใจว่าได้ A แน่นนอน ส่วนเพื่อนอีกคนนึง จบจากสถาบันศิลปะมา แต่ที่ไหนจำไม่ได้ส่งผลงาน กระดาษสังข์ทอง เข้าประกวด ที่เรียกว่า กระดาษสังข์ทอง เพราะว่า กระดาษมีขนาดเล็กมากขนาดเท่า กำมือ ของคนตัวใหญ่ และเพื่อนผู้นั้นอยู่ในสภาพสร้างเมมาจากเมื่อคืนกลืนละมุดยั้งหึ่ง (ไม่รู้แตกกะใครมา แต่คงเดาได้ไม่ยากเพราะได้ตั้งเกรด A)

แล้วยังเพิ่งจะลงสีก่อนถึงเวลาส่งงานไม่ถึงชั่วโมง เรียกง่าย ๆ ว่างานเผาตัวเอง

ผลตรวจคะแนน เสือเหนียว ซึ่งงานเสร็จมาตั้ง สองวัน และเป็นงานระดับมาสเตอร์พีซ

(แปลว่าอะไรไม่รู้ จำเขามา)

ได้คะแนน D - ยกกำลังสาม ส่วนเพื่อน ที่เผางาน อาจารย์หยิบผลงานเพื่อนคนนั้นมา ตรวจหน้าห้อง บอกว่า สวยมากดี ๆ ดีเอ๊ยไร แม่ง สียังติดมืออาจารย์ อยู่เลย (เสือเหนียวเห็นกะตา) และก็ทำไม่ยาก แค่ออกุ๊กัน จุ่มสี แล้วมาจุดๆๆๆ หลายๆสี แล้วส่งได้เกรด A ต่อมาเสือเหนียว ยังได้คะแนน D ลบ ลบ อยู่จากอาจารย์ผู้นั้น จึงจำเป็นต้องดริบเรียน แล้วลงเรียนใหม่

"ลงใหม่แล้วมึงจบยังงั๊วะ ไม่เห็นเอางานให้กูทำเลย" เสือต้องถาม เพราะหลังจากนั้นไม่รู้ว่าเสือเหนียวจบมาได้ยังไง

"ก็เพื่อนกูบอกว่า อาจารย์ขอเรดชวด เดี่ยวให้เกรด A กูไม่ต้องเข้าเรียน กูก็บอกจัดไป" เสือเหนียวเฉลย เหตุผลที่จบวิชานั้นมาด้วยเรดชวดเดียว

"แล้วให้ก็ชวดวะ" เสือต้องถามอยากรู้

"ไม่ได้ให้วะอาจารย์ให้ A ก็จบแล้วไม่ต้องเข้าเรียน แล้วก็ไม่ได้เจออีกเลย " เสือเหนียวยิ้มกับ อัฒชีวะประวัติ อันโลดโผน ผิดมนุษย์มนาเค้

"รู๊จี้ กูแตกเหล่ากะอาจารย์ตั้งแต่แรกก็จบแล้ว" เสือเหนียวครวญ

พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

"ไปได้แล้ว ถามอะไรซอกแซก เตี้ยเว้าก็รู้หมด ว่ากูจบมาได้ไง" เสือเหนียวตัดบท ออกตัว เพื่อมุ่งไปเอาหนังสือที่ดาวคะนอง เส้นทางพหลโยธิน หน้ากองทัพอากาศ รถน้อยถนนดีเป็นยางมะตอย เสือเหนียวและเสือต้อง บันรตพับคนละคัน เพื่อไปขึ้นรถไฟฟ้า BTS เข้าเมือง ไปลงที่ สถานี กรุงธน

"ทำไมหนีดๆ เดิมลมให้ป่าวนี่"เสือต้อง ควบเจ้า บอร์ดวอร์ดค ดาซอนในตำนาน ที่ว่ากันว่า ดาซอนคือบอร์ดวอร์ดค บอร์ดวอร์ดคคือดาซอน เลยถามเสือเหนียวว่าเดิมลมมาไหม

"กูเดิมแล้ว ลองเดิมอีกก็ได้ "เสือเหนียวตอบพร้อม ชลอหยุดรถ เพื่อเช็คยางเสือต้อง

"ก็แข็งนี่หว่า แม่งความรู้สึก กะ KHS คนละเรื่องเลย" เสือต้อง เปรียบเทียบ ดาซอน กับ KHS ถึงความฟุ้งไหล ว่า เทียบ KHS ไม่ได้

"งั้นมั้ง "เสือเหนียวยิ้มดีใจ ที่ได้ KHS มาใช้ สองเสือบันถนนใหญ่บ้าง ทางเดินฟุตบอลบ้าง ตามแต่เหตุการณ์เฉพาะหน้า ความเร็วที่ใช้ ไม่เกิน 22 เพราะขนาดเสือภูเขา ความเร็วยังไม่ถึง 25 ประสาอะไรกับรถพับ ช่วงสะพานใหม่ รถเยอะพอสมควร สองเสือ อาศัย ลัดเลาะไปซำๆ ไม่ห้าวและขาดสติ บันเบียดรถ เหมือนแต่ก่อนแล้ว ถึงวงเวียนอนุสาวรีย์รัฐธรรมนูญ สองเสือเลาะเข้าซ้าย แล้วเข็นตัดข้ามถนน เมื่อถึงสถานีดับเพลิงบางเขน ก็แวะถ่ายรูป เป็นที่ระลึกสักหน่อย

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 7

พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

"รถเยอะวะ ไปช้าๆ อันตรายก็จอดหยุด ลัดเลาะไปเรื่อยๆ" เสือเหนียวผู้นำทริปบอกเสือด้อง

หลุดจากสะพานใหม่ก็เข้าเกษตร แวะถ่ายรูปหน้า ธกส นิดหน่อย ผ่านแยกเกษตร มุ่งตรงไปเซ็นทรัลลาดพร้าว ถนนช่วงนี้มีท่อระบายน้ำ อยู่ทางซ้าย เยอะพอสมควร เสือเหนียวจึงเบี่ยงออกขวานิดหน่อย เพราะรถน้อยลงแล้ว เนื่องจากรถที่มาจากสะพานใหม่ไปรัชโยธิน วิ่งขึ้นสะพานข้ามแยกเกษตรนั่นเอง

ข้ามแยกราชโยธินได้แล้ว สองโมงเข้าพอดี จึงหาอาหารเข้ากินมือแรก เสือด้องสั่งข้าวไข่เจียว เสือเหนียวสั่งข้าวผัดหมู เหมือนทุกทริป เพราะท้องไส้เสือนะไม่ดีกว่า ไม่ควรกินอะไรที่มันพิเรนทร์มาก

อิ่มแล้วเดินทางต่อ จากห้าแยกลาดพร้าว ข้ามไปจตุจักร ต้องใช้ความสามารถและ ทักษะสูงมาก ในการปั่น และขอทางจากรถใหญ่ เพื่อข้ามฝั่งไปสถานีรถไฟฟ้าจตุจักรให้ได้ โดยไม่ให้เกิดอันตราย

"อ้อ" เสือเหนียว ร้องในลำคอ ดังอ้อ ยกมือซ้ายมาบีบตรงชายโครงด้านขวา หน้าตาเริ่มซีด หายใจเข้าได้ที่ละนิด

พอถึงทางโค้ง ถ้าไปตามทางซ้ายจะไปจตุจักรไปทางขวาจะไปดอนเมือง เสือเหนียวผ่อนความเร็ว ตีรถเลียบชิดซ้าย ให้สัญญาณเสือด้องถึงสิ่งผิดปกติ

"ดูหลังให้ด้วย" เสือเหนียวบอกเสือด้อง ให้ช่วยโบกรถดูหลังให้ เพราะ เริ่มมีปัญหากับร่างกาย

หลุดจากทางโค้งมาได้ เสือด้องโบกขอทางรถใหญ่ที่วิ่งมาจากวิภาวดีขาออกยูเทริน เพื่อเข้าจตุจักรส่งเสือนะเข้าซ้าย เพื่อจอดพัก

"สงสัยจุก เสียดเพราะเพิ่งกินข้าว หรือ เส้นกระดุกก็ได้" เสือเหนียวพูดเบาๆ ไม่ต้องได้ยินคำถามจากใคร หน้าตาซีดๆ หลังจากบีบนวดชายโครงสองสามนาทีก็ลุยต่อ เสือนะมักจะเป็นอย่างนี้แหละ

อาการปวดซี่โครงจัดๆเป็นบ่อย แต่ซีก็เลยเข้าโรงพยาบาล เพื่อตรวจร่างกาย เพราะตรวจเดี๋ยวกก็เจอ

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 8

พี่มาเจออะคั้งงาม อะคั้งงาม..มาเที่ยวดาวคะหน่อง...

สองเสือคู่หูขวางนรก แต่งตัวยังกับบ้านนอกเข้ากรุง
กางเกงยีนส์เก่าๆ ซีดๆ เสื้อยืด รองเท้าแตะ เหงื่อ
โทรมตัว ยกกรตขึ้นบันไดเลื่อน เพื่อไปซื้อตั๋วและขึ้นรถ
ไปสถานีกรุงธน

"สวดยวดดุด"เสียงเสียดต้องร้องอมยิ้ม พร้อมมาสบตา
เสือเหนียว ที่ก็ยิ้มแค้นแทบปริ รอยอยู่แล้ว

"ขาวๆ น่ารัก เกาหลีทั้งนั้นเลย"เสียดต้องชมสาวกรุง
ไม่เลิก

"ถ้ากูรูจ๊ะ มาแม่งทุกอาทิตย์เลย"เสือเหนียวบอก
เสียดต้อง ถึงสาวๆน่ารักบนสถานีรถไฟฟ้า
ที่แต่งตัวน่ารัก ผิวขาวสไตล์เกาหลี

สองเสือเดินชมความงามของสาวชาวกรุง เอ๊ย
ความงามของสถานีรถไฟฟ้า และหาข้อมูลว่า
จะซื้อตั๋วไปไหน ซ้อย่างไร แล้วเข้าไปได้ไง

พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

เมื่อได้ตัวแล้ว คาร์ตจาก สถานีจตุจักรไป กรุงธน 40 บาท แต่ต้องไปต่อรถที่สยามอีกรอบ สองเสือ ยกรถจักรยานขึ้นไปรถรถไฟฟ้า ซึ่งกำลังรอผู้โดยสารพอดี

"ไปคันหน้าดีกว่า ถ่ายรูปก่อน" เสือต้องบอก ขอเก็บบรรยากาศ

สองเสือคู่หู ขวางนรก ทำตัวเป็นบ้านนอกเข้ากรุง ถ่ายรูปเก็บไว้เป็นที่ระลึก

เมื่อรถไฟฟ้ามาแล้วก็ขึ้นขบวนแรกเลย เพราะว่างอยู่ สองเสือไม่พักรถ เพราะคนน้อย

เข้าไปแล้วเอารถพิงกับผนังหัวขบวนไว้ ยืนคุยกันเรื่อยๆ ผ่านไปหลายสถานี คนเริ่มเยอะขึ้นจนไม่มีที่ว่าง และผู้โดยสารเข้ามาก็ลำบาก เพราะจะมีไอ้เด็กนรก หน้าตาไม่ถึง 16 แต่งตัวสไตล์เกาหลี ยืนขวางประตูไว้ เข้าข้างในก็ไม่ยอมเข้า

เมื่อประตูปิดก็เอาหัวพิงประตู ฟังเพลงจากหูฟัง แล้วกดสมาร์ทโฟนเล่นไปเรื่อยๆ ไม่สนใจใครว่าใครจะเดือดร้อนยังไง

"น่าตบเหม่งแม่งสักที ไอ้ห่าไม่รู้เลยว่าคนอื่นเค้าเดือนร้อน เข้ามาลำบาก" เสือต้องพูดเบาๆ กลัวมันได้ยิน เดี่ยวคนที่โดนตบจะเป็นเรา

เสือเหนียวพยักหน้าเห็นดีด้วย พร้อมหัวเราะกับความคิดเสือดอง

เสือเหนียวและเสือดองนิสัยเสียอยู่อย่าง ไม่ค่อยพอใจคนที่ชอบสร้างความเดือนร้อนให้ผู้อื่น เห็นแล้วต้องมีปฏิกิริยาตลอด แต่ส่วนมากก็ได้แค่บ่นกันเองฮาๆ ยังไม่เคยไปโวยวายให้คนที่สร้างความเดือนร้อนให้ผู้อื่นรับรู้ ถ้าเรื่องนั้นไม่เกิดกับตัวเอง "คนแน่นยังไงจะลงต่อรถยังไงวะ" เสือดองถามเสือเหนียวถึงทางออกจากรถไฟฟ้า เพื่อลงสถานีสยาม เพราะคนแน่นมาก คงจะออกลำบาก

พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

ที่ปั่นปวดท้อง มาตั้งแต่เช้า แต่จริงๆปวดท้อง และหาหมอมาตั้งแต่วันพฤหัสบดี แต่วันนี้เป็นวันเสาร์ แต่เสื่อเหนียวใจแข็ง เลือกที่จะไปเอาหนังสือ ตีนถีบมากกว่าจะพาแฟนสาวไปตรวจที่โรงพยาบาลอีกครั้ง "อึ้งโทรมาวะะ บอกปวดท้องมาก กว่าไส้ติ่งแหง" เสื่อเหนียวบอกเสื่อต้องถึงผู้โทรมา

"โหน หมอบอกว่า ปวดท้องเพราะปั่นจักรยานไง" เสื่อต้องถามอีกครั้ง เพราะเสื่อเหนียวเคยบอกว่า แฟนสาวปวดท้องมาตั้งแต่วันพฤหัสบดี แต่ไปหาหมอ หมอบอก ปั่นจักรยานมาก มันสะเทือน ช่องท้อง เลยให้ยาแก้ปวดและอีกเสบมากินเล่นแก้เซิน

"แม่งกูไม่เชื่อหรอก กว่าหมอดูอาการ เพราะมันยังไม่อีกเสบมาก แต่ก่อนปั่นตั้งห้าสิบลอ ยังไม่เป็นไร นี่ปั่นยังไม่ถึง ห้าโลเลย มันจะเกิดจากปั่นจักรยานได้ไง"เสื่อเหนียวเดาทางหมอ ว่าตรวจแบบรอดูอาการ

"กูฝากพี่สาวกู พาไป รพ. แล้ว เราไปทำตามความฝัน เราต่อเพื่อน ลุย" เสื่อเหนียวกล่าวอย่างทรนง ที่เลือกไปรับหนังสือ มากกว่าเลือกพาแฟนสาวไปโรงพยาบาล

"เป็นไส้ติ่งก็ดีนะ อย่างน้อยรอบหน้าก็จะได้ไม่กังวลว่าเป็นไส้ติ่ง เต็มที่ก็มะเร็งลำไส้ สันนิษฐานได้ง่ายหน่อย"เสื่อเหนียวยังฮาไม่เลิกกับโรคภัยไข้เจ็บของแฟนสาว

"ไม่รู้วะ กว่า คงมีคนลง สถานีสยามเยอะมั้ง คงลงกันหลายคนอยู่"เสื่อเหนียวตอบตามความเห็นตัวเอง

จริงดั่งคาดมีคนลงสถานีสยาม เยอะมากจึงทำให้สองเสื่อ เซ็นรถออกจากรถไฟฟ้าเพื่อต่อรถไปยังสถานีกรุงธนได้อย่างสะดวก

เสื่อเหนียวกับเสื่อต้องกำลังพักรถเพื่อมุ่งไปยังสถานีกรุงธน แต่รถไฟมาก่อนจึงรีบขึ้น โดยที่เสื่อต้องยังไม่ได้พักรถ สองเสื่อเซ็นรถเข้าข้างในได้สะดวกคนยังน้อย รถเริ่มออกไปได้สักสองสามสถานี คนก็ยังน้อยอยู่ เสื่อเหนียวกางรถพับออก

"แล้วกูจะพับทำไมเนีย 555"เสื่อเหนียวบ่นหัวเราะฮาๆ กับเสื่อต้อง

จะ 10 โมงเช้าแล้ว สองเสื่อทำเวลาได้ดีลงจากสถานีกรุงธนได้แล้ว เสื่อเหนียววางแผนที่หาทางไปถนนเจริญนคร เสียงโทรศัพท์เสื่อเหนียวดังขึ้น ผู้โทรมาคือแฟนสาว

พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

เส้นทางจากสถานีรถไฟฟ้ากรุงธนบุรี เสือเหนียว
อ่านแผนที่ ที่ปริ้นท์มาจากเว็บไซต์ของโรงพิมพ์

"เราต้องย้อนไปทางเจริญนคร แล้วไปสี่แยกบุคโล
ต่อด้วย ถนนราษฎร์บูรณะ" เสือเหนียวท่องมนต์
กันหลง

"มึงเปิด GPS แบบไอ้หนึ่งดิ" เสือต้องเหน็บถึง เสือหนึ่ง
GPS ที่ พาหลงบนเขา สิบกว่ากิโล

"นี่มึงยังไม่เลิกเหน็บมันอีกหรือ โกรธอะไรมัน
นักหนาอะ กะแค่พาหลงทางบนเขา" เสือเหนียวหัวเราะ

"กูไม่โกรธ ไม่เกลียด แต่กูอาฆาต 555" เสือต้องเล่นคำ
เลียนแบบเสือนเหนียวที่เคยลั่นวาจาสิทธิ์ ต่อหน้าฟ้าดิน
ให้เป็นพยานถึงผู้ที่ชอบใส่ร้ายป้ายสีให้เสือนเหนียว
ต้องได้รับโทษในสิ่งที่ตัวไม่ได้ก่อว่า

"กูไม่โกรธ ไม่เกลียด แต่กูอาฆาต และกูจะดู
ความฉิบหาย ย่อยยับ ของมัน อย่างเลือดเย็น
5555" เสือนเหนียวกล่าวหน้าตาจริงจัง แวดตาเบิกโพลง
พร้อมหัวเราะอย่างเลือดเย็น หลังประกาศวาจาสิทธิ์
จนเสือดต้องขยาดด้วยความกลัวว่า มันแข่งกูป่าวะ
กูเพื่อนมึงนะและกูก็ลุยมากะมึงทุกที ถึงแม้กูจะแก๊ง
มึงบ้างแต่ก็ไม่ได้ใส่ร้ายป้ายสีมึงนะ อย่าแข่งกูนะ

สองเสือดคู่หูขวางนรกผ่านเข้าเส้นถนนเจริญนคร
เสือดต้อง ดาร์คไซด์ ผู้มีปัญหาชี้แตกเรื่อรัง จึงทำให้ชีวิต
ต้องกังวล เกี่ยวกับการขับถ่าย อยู่ตลอดเวลา
มองหาปั้มน้ำมัน

"เจอปั้มาแล้ววะเลย ข้าศึกโจมตีแล้ว" เสือดต้องตระโกน
มาจากข้างหลัง

สองเสือดเจอปั้มน้ำมันเชลล์จึงเบี่ยงรถเข้าไปทำธุระ
เสือดต้องรีบเข้าห้องน้ำ ไม่ถึงห้านาทีก็ออกมา

"ซีเร็วจังวะ รีบเหอ" เสือนเหนียวถามเสือดต้อง
ที่ซีเร็วมาก ไม่ถึง 5 นาที

"เออ มาเร็ว เคลมเร็วไปต่อ" เสือดต้องบอก
เส้นเจริญนคร รถเยอะมาก แล้วมอเตอร์ไซด์ก็ขับ
มั่วด้วย

"เฮ้ยมีรถถึงวิ่งด้วยวะ สงสัยจะมีปฏิวัติแน่" เสือนเหนียว
บอกเสือดต้อง เมื่อเจอรถมอไซด์ส่งแก๊ส วิ่งอยู่ข้างหน้า
พร้อมระว่าง ไม่เข้าใกล้

"โหม่งชนถึงแก๊ส ถ้างยาวขนาดนี้เลยเหอ
เกี่ยวรถชาวบ้านมาทำไงวะ" เสือดต้อง งง ที่ มีรถส่งแก๊ส
แต่เล่นสงซะถึงใหญ่และยาวมาก จนกลัวว่า
จะไปเกี่ยวรถใครเข้า แล้วล้ม แก๊สระเบิด สองเสือดจึง
พยายามไม่เข้าใกล้ เมื่อได้ที่ จึง รีบแข่งแล้วปั่นหนี
เพราะไม่อยากเป็นไก่ย่าง

พี่มาเจออะคั้งงาม อะคั้งงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

เลยสี่แยกบุคคโล ผ่านสะพานข้ามคลองส่งน้ำดาวคะนองไปไม่ถึงสามโล สองเสือจึงถึงเป้าหมาย

"โอ้โฮ สวยมาก"เสือต้องอุทาน เมื่อผ่านเข้ามาในโกดังเก็บสินค้า และไหล่ออกมาอีกฝั่งของโกดังจึงเจอแม่น้ำเจ้าพระยา ที่ทอดยาวสุดสายตา ขวามือเป็นสะพานแขวนแต่ไม่รู้ชื่ออะไร เพราะสองเสือเป็นคนนอกเมือง หรือพูดง่าย ๆ ว่าบ้านนอก บริเวณนี้เป็นโกดังให้เช่า เพื่อเก็บสินค้า

"แห่ม วิวดิวะ"เสือเหนียวยิ้ม แล้วแวะถ่ายรูปก่อนที่จะเข้าไปเอาหนังสือที่อยู่โกดังสุดท้าย ของพื้นที่แห่งนี้ ได้หนังสือมาเรียบร้อยสองเสือคู่หูขวางนรกยิ้มดีใจ ที่ได้ทำตามความฝันอันยิ่งใหญ่ คือ ทำหนังสือเรื่องราวของชาวตีนถีบออกมา เพื่อเป็นเกียรติประวัติต่อตระกูลสักเล่มถึงแม้มันจะเป็นการประจานตัวเองก็เถอะ

สองเสือแวะเข้าร้านเซเว่นเพื่อนรัก เพื่อเอาหนังสือไปวาง ถ่ายภาพคนละรูปสองรูป แล้วรีบออกมา เตียวพนักงานเห็นจะแจ้งตำรวจจับซะเปล่า ๆ นั่งชื่นชมความงามของหนังสือไร้สาระตีนถีบ สักครึ่งชั่วโมง ก็เดินทางต่อเป้าหมายคือ สถานีรถไฟฟ้าธนบุรี เพื่อไปหาน้องโชติ ลูกน้อง พี่สมปอง พี่สมปองที่อยู่เมืองจีนอยากได้หนังสือตีนถีบเล่มปฐมฤกษ์พร้อมลายเซ็นต์ของสองคู่หูขวางนรกมาก ถึงขนาดส่งลูกน้องจากเมืองจีน เพื่อมารับหนังสือตีนถีบ ที่สถานีรถไฟฟ้าธนบุรีกับมือ

พี่มาเจออะคั่นงาม อะคั่นงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

สองเสือรีบปั่นออกจากดาวคะนองเพื่อไปให้ทันเวลานัดน้องโชติ โดยที่เสือเหนียว โทรถามอาการแฟนสาวอยู่เป็นระยะ หมอสันนิษฐานว่าไส้ติ่งแน่ ให้นอนรอดูอาการ แล้วผ่าตัดตอนเย็น โดยที่แฟนสาวพยายามบอกให้รีบกลับให้ไว เพราะอยู่คนเดียว

"พี่มาเจออะคั่นงาม อะคั่นงาม มาเที่ยวดาว คะนอง" เสือเหนียว ฮัมเพลง พร้อมขอรอบซารดพับไปเรื่อยๆ วินาทีนั้น มีรถมอเตอร์ไซด์ เวฟ 100 ผู้ชายขับแทรกกลางระหว่างรถพับเสือเหนียว และ รถเก๋งที่ขับคู่ขนานมากับเสือเหนียว โดยที่เหลือ ช่องให้แทรกไม่มาก หวิดเกี่ยวแฮนด์เสือเหนียวล้ม แล้วมอเตอร์ไซด์ก็แข่งไป อย่างรวดเร็ว

"เอ๊ย" เสือเหนียว สบถในลำคอ รีบสปรีนทร์รถพับด้วยรอบขา 130 ตามเวฟ 100 ไปจนทัน เพราะรถติดไปไม่ได้

"รีบเหอพี่" เสือเหนียว ยื่นหน้าถามผู้ชายที่ขับ

มอเตอร์ไซด์เวฟ 100 ขณะยื่นคร่อมรถพับ คาปุชิโนอยู่ "อะไรนะ" มอไซด์ถามกลับ

"ผมถามว่า พี่รีบเหอ" เสือเหนียว เสียงดังขึ้น รูปร่างผอม ใส่หมวก และ ผ้าบังผ้วนดำ อำพรางใบหน้าที่แท้จริงทำให้ไอ้หนุ่มเวฟ 100 ไม่กล้าผลีผลามแม้คู่อริ อย่างเสือเหนียวจะตัวเล็ก ผอมบางกว่ามาก

"ป่าวๆ ครับ" ไอ้หนุ่ม เวฟ 100 ตอบ

"คราวหน้า คราวหลัง อย่าแข่ง รถทางแคบครับ มันจะเกี่ยว แฮนด์ผมล้ม" เสือเหนียวเตือน

"ขอโทษครับ" ไอ้หนุ่ม มอเตอร์ไซด์ รีบขอโทษและขับออกไปแล้วชายเข้าซอยข้างหน้า

"ทำเอ๊ยไรวะ" เสือต้องตามมาทัน ตามงงๆ ว่าที่เสือเหนียว สปรีนทร์หนีไป มาก่อสร้างวีรกรรมอะไรอีก

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 14

พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

"แม่งแคบก็แคบ ยังจะมาแข่งกูอีก กูเลย ตามมาถามมันว่ารีบหรือ"เสื่อเหนียวตอบขณะติดไฟแดงสี่แยกบุคคลโล

"ถ้ามันบอกว่ามันรีบล่ะ"เสื่อต้องถามต่อ

"ถ้ามันรีบ กูก็จบ ก็ให้มันไป"เสื่อเหนียวตอบ ตื้อๆ

"แล้วถ้ามันตอบกวนตีน เพื่อเอาเรื่องมึงล่ะ"เสื่อต้องถามต่อ

"กูก็บอกว่า ถ้าพี่รีบก็ไปก่อนเลยพี่"เสื่อเหนียวฮา

"แม่งหน้าเหวอเลยวะ ที่มึงยื่นหน้าเข้าไปถามมัน กูมาทันพอดี"เสื่อต้องเล่าเหตุการณ์ที่ตามมาเห็นพอดี

"กูแค่อยากให้รู้ว่า ถ้ามึงแทรกแบบนี้ บางที ผู้ใช้ถนน อาจเกิดอุบัติเหตุเพราะความไม่มีหัวคิดของมึงก็ได้ คว้าแฮนด์ ที่ไม่มี ยังจะเบียดเข้ามา จะรีบไปไหน รถก็ติดอยู่"เสื่อเหนียว อธิบายเหตุผลยาว ที่ต้องเตือนไอ้หนุ่ม มอเตอร์ไซด์ อย่าไปทำสันดานอย่างนี้อีก ไม่งั้นจะไปเกี่ยวคนอื่นล้ม

"รีบไม่ไปตั้งแต่เมื่อวานวะ ไอ้สลัด"เสื่อต้อง สบถใส่

"มอไซด์หรือ"เสื่อเหนียวถาม

"มึงแหละ ไอ้สลัด"เสื่อต้องหลอกตาเสื่อเหนียว สองเสื่อหัวเราะด้วยกันทั้งคู่

"รีบทำไมไม่ไปตั้งแต่เมื่อวาน วะ ไอ้สลัด5555....."

เสื่อต้องเคยชื่นชมเสื่อเหนียวต่อหน้า แม่เสื่อเหนียวว่า ลูกชายแม่เป็นคนมองโลกในแง่ดี เป็นคนคิดบวกเสมอ พร้อมจะบวกกับคนอื่นอยู่ตลอดเวลา ตืออย่างเดียว ไม่บวกกับเพื่อนๆ

"กูไม่ออกอาการกับเพื่อนๆ หรือคนรู้จักหรอก ปัญญาอ่อน เดิมทีก็ไม่มีไร เพราะรู้จักกัน เจ่งจริง ต้องเก่งกับคนอื่น เก่งกับคนกันเอง กูไปเตะหมาดีกว่า"เสื่อเหนียวให้เหตุผลที่น่าฟัง กับเสื่อต้อง ทำนองว่า เก่งกับคนรู้จัก ก็ไม่เกิดไรขึ้น ไปเก่งกับคนอื่นดีกว่าเมื่อเจอของจริงจะได้หายซ่า และมีสติมากขึ้น

พี่มาเจออะคั้งงาม อะคั้งงาม..มาเที่ยวดาวคะหนอง...

สองเสือบ้านนอกเข้ากรุง มาถึงสถานีรถไฟฟ้ามหานคร แล้วได้มอบของที่ระลึก หนังสือไร้สาระตีนถีบ ให้พี่สมปองและน้องโชติ เก็บไว้คนละเล่ม ส่วนพี่สมปองมอบเงินขวัญถุงมาให้เป็นปฐมฤกษ์เช่นกัน และยังฝากทิ้งถังขยะ Park Tool จากเซ็นเจิ้นให้ เสือเอ เพชรมาตร อีก 1 ชุด เพื่อเก็บเป็นที่ระลึก แต่ห้ามใช้ ให้เก็บไว้เฉยๆ

"เป้าหมายต่อไป เสืออ้อฟ องค์กรักษ์ ยกกำลังสาม" เสือเหนียวบอกเสือต้อง ถึงเป้าหมายที่จะไปส่งหนังสือไร้สาระตีนถีบ ที่โลตัส ลาดพร้าว ที่เสืออ้อฟ ทำธุรกิจส่วนตัวอยู่ในละแวกนั้น

"จัดไปอย่าให้เสีย อย่าให้เมียดำ" เสือต้องตามน้ำ

"พูดถึงเมีย ตะก้อโทรมาอีกและ บอกว่าให้กูรีบกลับ อึ้งนอน โรงพยาบาลอยู่คนเดียว" เสือเหนียวบอก เสือต้อง

"อยู่คนเดียวที่ไหน โรงพยาบาล คนอยู่เป็นพัน" เสือต้องค้าน

"เออวะ สงสัย เรียกร้องความสนใจ แค่ว่าตัดไส้ตั้ง" เสือเหนียวทำท่าคิด

"เออ ถ้าตัดแขนตัดขาที่ว่าไปอย่าง ผ่าตัดไส้ตั้ง มันก็ไม่มีประโยชน์อยู่แล้ว น่าจะดีใจด้วยซ้ำที่เอาของที่ไม่มีประโยชน์ ออกจากร่างกายได้" เสือเหนียวตอบ เสือต้อง หลังจากคิดวิเคราะห์ คำนวณด้วยปัญญาอันหลักแหลม ว่าน่าจะดีใจที่เอาของไม่มีประโยชน์ออกจากร่างกาย ไม่ใช่มาร้องโอดโอย

"เจอ... แบบ นี้ มัน เจ็บ จุก เบย" เสือต้องร้องเพลงล้อ เสือเหนียว ที่ไม่ห่วงแฟนตัวเอง

"แบบนี้ มันเจ็บ จุกเบย..." เสือเหนียวช่วยเสือต้องร้องอีกคน

"พอเหอะ " เสือต้องปราม ให้หยุด แล้วเดินทางไปหา เสืออ้อฟ องค์กรักษ์ ยกกำลังสามต่อ

พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

สองเสือเดินทางด้วยรถไฟฟ้ามาถึงสถานีหมอชิต มีเสือภูเขาคันหนึ่ง มาในขบวนเดียวกันกับสองเสือตีนถีบด้วย สงสัยจะไปปั่นสวนรถไฟแหง จากจุดจักรสองเสือบ้านนอกเข้ากรุง จะปั่นข้ามไปฝั่ง เซ็นทรัลลาดพร้าว ปั่นไประวังรถไฟ ยิงปืนยิงงกับทาง แล้วรถก็เยอะมาก วิ่งเร็วด้วย

"กูว่าใครมาปั่นในเมืองแม่งคิดผิด รถเยอะฉิบหายแล้วไปยังไรต่อวะนี่" เสือต้องยืนงกับทางแยก จากจุดจักรไปเซ็นทรัลลาดพร้าว ที่มีทางแยกทางเลี้ยวหลายทางไปไม่ถูก

"เออวะ ชาไปไม่เท่าไร ขากลับนี่สิ น่ากลัวฉิบ" เสือเหนียวยื่นมอง จะเอารถพับปั่นข้ามถนนไปเซ็นทรัลให้ได้ หลังจากที่บ้านเลาะมาจนถึงที่พัก กลางถนน แต่ติดที่รถวิ่งเร็วมาก แล้วเป็นทางโค้งส่งด้วย จึงไม่กล้าผลิผลาม

"ไปไวย์" เสือต้องตะโกน โบกมือขอทางให้เสือเหนียว พร้อมสปรีนท์ ข้ามฝั่งสุดแรงเกิด

สองเสือข้ามมาฝั่งเซ็นทรัลลาดพร้าวจนได้

"แม่งหัวใจ แทบวาย รอบหน้าไม่มาแล้วนะทางนี้ หาทางใหม่" เสือเหนียวแนะนำให้เปลี่ยนเส้นทาง ถ้ามาอีกรอบหน้า

สองเสือปั่นมาจนถึงร้านเสืออ้อฟ ซึ่งเปิดเป็นร้าน คนรักน้องหมา บริการตัดขนหมา ขายอาหาร อุปกรณ์สำหรับน้องหมา

ครั้งนึงเสือต้องเคยพูดว่า "พี่อ้อฟ หน้าตาโคตรโหด ใครจะรู้ว่ารักสัตว์ กูนี้กว่า นักมวยปล้ำ"

เสืออ้อฟ องค์กรักษ์ ยกกำลังสาม เป็นเสือรุ่นพี่ เป็นสมาชิกตีนถีบอีกคน ที่ไม่มีโอกาสได้ร่วมทริปกันเลยสักครั้ง เนื่องจากเวลาไม่ตรงกัน โดยที่เสือต้องและเสือเหนียว ให้เลือกเอา ระหว่างงานกับ เพื่อนร่วมทีม

"ขอพี่ทำงานเก็บเงินดีกว่า เพื่อนๆ เอาไว้ทีหลัง"

เสืออ้อฟ ประกาศต่อหน้าสมาชิกตีนถีบ ว่าเลือกทำงานเก็บเงิน ดีกว่าไปปั่นไร้สาระกับ ชาวตีนถีบ ถึงกระนั้น เสือต้องและเสือเหนียวก็ยังชวนตลอด แม้รู้ว่าออกทริปด้วยกันไม่ได้

ฉายาเสืออ้อฟ องค์กรักษ์ ยกกำลังสาม มาจากการที่เสืออ้อฟ นัดเสือเหนียว ให้เสือเหนียวหยุดงานวันศุกร์ จะได้ปั่นออกทริปเบาๆ กับเสืออ้อฟสักครั้ง จากสายไหม ไปองค์กรักษ์

ซึ่งพอถึงเวลานัด เสืออ้อฟก็จะเลื่อนไปอีกศุกร์หน้า พร้อมกำชับว่าไปแน่นอน จนเสือเหนียวตั้งฉายาให้ เพราะเลื่อนนัดมาถึง สามครั้งแล้ว ให้เหมือนกับที่เสือเหนียว โดนเกรด D ลบ ยกกำลังสาม จากวิชา ศิลปประยุกต์

พี่มาเจออะคั้งงาม อะคั้งงาม..มาเที่ยวดาวคะหนอง...

"โหเว้น ชาวไว้ทำไมเนีย"เสื่ออ้อฟ โวย เมื่อได้หนังสือ
ไร้สาระ ตีนถีบที่เว้นหน้าขาว ทุกๆตอน
"ก็เผื่อชาวไว้เขียนด่าไง เผื่อไม่ชอบใจพวกผม "เสื่อต้อง
ตอบแทน
"หรือไม่ก็จดอะไรในนั้นก็จัดหอยก็ได้ เบอร์สาว
ก็ได้"เสื่อเหนียวช่วยอีกแรง
"โหแล้วคำผิด เพียบเลย"เสื่ออ้อฟ ยังไม่เลิกจับผิด
"นี่มันหนังสือไร พี่อ้อฟ"เสื่อเหนียวถามเสื่ออ้อฟ
"หนังสือ ไร้สาระ ตีนถีบ"เสื่ออ้อฟตอบ
"ก็นั่นไงหนังสือไร้สาระก็มันไร้สาระ จะเอาสาระ
จากไหน" เสื่อต้องตอบแทนเสื่อเหนียว
"เออวะ แต่พี่ไม่นึกว่ามันจะไร้สาระขนาดนี้"
เสื่ออ้อฟหัวเราะ

"แต่พิมพ์ซะดีเลยนะ เนื้อใน สีสี่ กระดาษอาร์ตด้าน
อย่างดี เสียอย่างเดียว ไร้สาระไปหน่อย"เสื่ออ้อฟชม
"ถึงหนังสือผม
จะเล็กกว่า Aday
จะบาง กว่า Aday
จะสาระน้อยกว่า Aday
จะมียอดพิมพ์และเป็นที่รู้จักน้อยกว่า Aday
แต่สิ่งหนึ่งที่ผมภูมิใจที่ Aday ทำไม่ได้เท่าผม"
เสื่อเหนียวเอ่ยอย่างภาคภูมิใจ
"ไรวะที่ Aday สู้ไม่ได้"เสื่ออ้อฟถาม
"หนังสือผมแพงกว่าวะ 5555"เสื่อเหนียวและเสื่อต้อง
หัวเราะพร้อมกัน
"อูย คุ้มแล้ว"เสื่ออ้อฟหัวเราะด้วย
"กลับก่อนแล้ว รอบหน้าเจอกัน นัดมาด้วยนะ
ถ้ายังเบี้ยวอีก ผมยกกำลังสี่เลยนะ"เสื่อเหนียวบอกลา
เสื่ออ้อฟ และพูดถึงทริปหน้า
"รีบไปไหนละ ยังไม่เย็นเลย สีโมงเอง"เสื่ออ้อฟยื้อต่อ
จะได้มีเพื่อนคุย ขณะกำลังเล็มขนน้องหมา
"ไม่ได้ ไม่ได้ ตอนนี้แฟนผม รอมมอยู่ ไม่จั้นผ้าตัด
ไล้ตั้งไม่ได้"เสื่อเหนียวบอกธุระสำคัญ

พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม..มาเที่ยวดาวคะนอง...

"มันบอกจะรีบ จะรีบไปดูแฟน ตั้งแต่สิบโมงเช้าแล้ว"

"ผมเห็นมันเอ้อระเหย ลอยชาย ลอยไป ลอยมา
อยู่นั้น"เสียดต้องบอกเสียดอ้อฟ

"อ้าวพูดแบบนี้ได้ไง เดี่ยวใครเค้าหาว่า ผมไม่สนใจ
ภรรยาสุดที่รัก"เสียดเหนียวตึงเสียดต้อง

"เจอ.. แบบนี้ มันเจ็บ จุงเบย...แบบนี้ มัน
เจ็บจุงเบย...แบบนี้มันเจ็บ จุงเบย...."เสียดต้องร้อง
เพลงล้อ

สองเสียดรีบปั่นออกมาจากโลตัสลาดพร้าว เป้าหมาย
โรงพยาบาลที่แฟนเสียดเหนียวกำลังรอขึ้นเชียงใหม่ผ่าตัด

"กว่าถ้ามีงรีบ ป่านนี้ถึงโรงพยาบาลตั้งแต่บ่ายสอง
แล้ว"เสียดต้องพูดกะเสียดเหนียว

"อย่าพูดอย่างนี้ เดี่ยวภรรยาผมได้ยินจะเสียใจ"
เสียดเหนียวปราม

"พี่มาเจออะคันงาม อะคันงาม มาเที่ยวดาวคะนอง"

เสียดเหนียว ฮัมเพลงเบาๆ พร้อมซอกรอบขาที่ 80
รอบต่อนาที ตามกำลังขา

"รอบหน้าพิมพ์หนังสือที่ไหนดีวะ"เสียดเหนียว หันมา
ถามเสียดต้อง

"ที่ไหนก็ได้ที่มึงใช้สมองคิด คำนวนค่ารถ ค่าเดินทาง
ไม่ใช่เห็นแก่ของราคาถูกกว่า"เสียดต้องตอบ

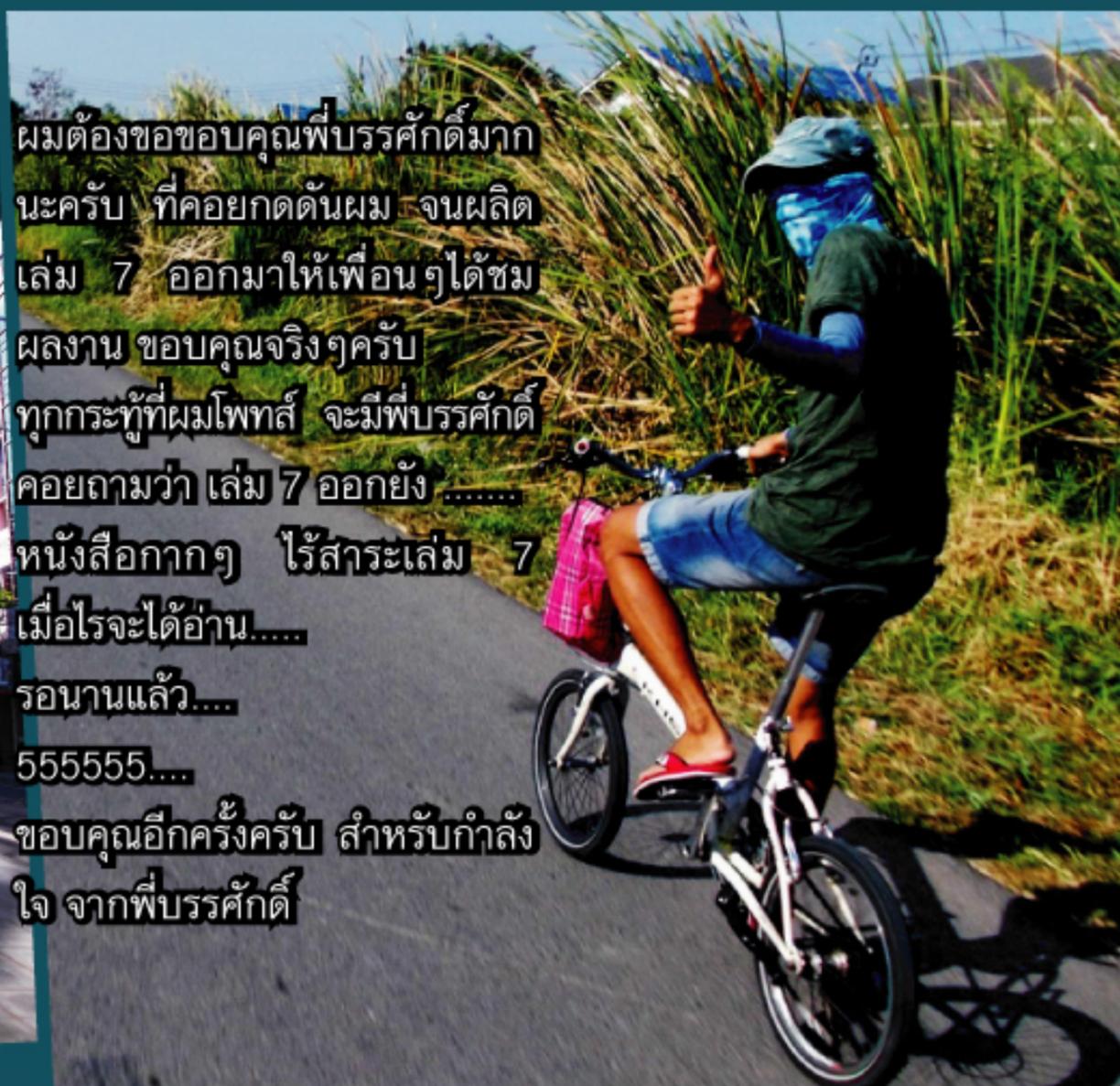
"ข้าเจ้าเป็นสาวเจียงใหม่ แหมบ่อเต้าโต ก็จะเป็นสาว
แล้ว" เสียดเหนียว ฮัมเพลงสถานที่ ที่จะพิมพ์ครั้งหน้า

"มึงไปคนเดียวเหอะ กูไม่ไปหรอก..."เสียดต้องสายหน้า.
สองเสียดคู่หูขวางนรก ซอกรอบขาที่ 80 รอบต่อ นาที ความเร็ว
20 ก.ม.ต่อ ชม. หลังจากปฏิบัติภารกิจ เต็มเต็ม
ความฝันของตัวเองเสร็จสิ้นแล้ว

ถึงจะกาก แต่พวกผมก็มีความฝัน ที่จะใช้จักรยาน
ทำกิจกรรมต่างๆแทนรถยนต์และผลิตหนังสือดี ๆ

ออกมาสักเล่ม ผมเชื่อว่าหลายคนทำได้ดีกว่าผม
ไม่ต้องมาเป็นกำลังใจให้ผมหรอก แต่ผมจะเป็น
กำลังใจให้คุณ อ่านเสร็จแล้ว จับจักรยานมาปั่นด้วย
นะครับบบบ

ปล.ที่บอกว่าไม่ต้องมาเป็นกำลังใจให้ผม ผมพูดเล่น
ครับบบบ เป็นกำลังใจให้ผมต่อไปนะครับบบบ

ผมต้องขอขอบคุณพี่บรรศักดิ์มาก
นะครัับ ที่คอยกดดันผม จนผลิต
เล่ม 7 ออกมาให้เพื่อนๆได้ชม
ผลงาน ขอขอบคุณจริงๆครัับ
ทุกครั้งที่ผมโพส จะมีพี่บรรศักดิ์
คอยถามว่า เล่ม 7 ออกยัง

หนังสือกากๆ ไร้สาระเล่ม 7
เมื่อไรจะได้อ่าน.....
รอนานแล้ว....
555555....
ขอบคุณอีกครั้งครัับ สำหรับกำลัง
ใจ จากพี่บรรศักดิ์